

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 188/24

Luxemburg 7. novembra 2024

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-126/23 | [Burdene]¹

Odškodnenie obetí násilných trestných činov: automatické vylúčenie niektorých rodinných príslušníkov obete zabitia nezaručuje „spravodlivé a primerané“ odškodnenie

Treba zohľadniť aj iné okolnosti než len samotné rodinné vzťahy, ako je napríklad rozsah ujmy spôsobenej pozostalým rodinným príslušníkom

V roku 2018 taliansky súd uložil mužovi, ktorý zabil svoju bývalú partnerku, povinnosť vyplatiť odškodnenie rodinným príslušníkom obete. Keďže páchateľ zabitia bol platobne neschopný, Talianska republika vyplatila odškodnenie, ktoré bolo znížené v porovnaní s tým, ktoré bolo stanovené pôvodne, iba deťom obete a jej manželovi, od ktorého bola niekoľko rokov odlúčená.²

Rodičia, súrodenci a deti obete sa obrátili na Súd v Benátkach (Taliansko) so žiadosťou o „spravodlivé a primerané“ odškodnenie zohľadňujúce ujmu, ktorá im bola spôsobená týmto zabitím.

V tejto súvislosti sa taliansky súd pýta Súdneho dvora, či je vnútroštátna právna úprava, ktorá automaticky vylučuje vyplatenie odškodnenia niektorým rodinným príslušníkom obete úmyselného násilného trestného činu v prípade jej úmrtia v dôsledku zabitia, zlučiteľná so smernicou Únie o odškodňovaní obetí trestných činov³.

Súdny dvor najskôr spresňuje, že táto smernica ukladá členským štátom povinnosť zaviesť systém odškodňovania, ktorý musí byť spôsobilý vzťahovať sa nielen na osoby, ktoré boli samy osebe vystavené úmyselnej násilnej trestnej činnosti ako **priame obete**, ale aj na ich blízkych rodinných príslušníkov, ak nepriamo znášajú dôsledky tejto trestnej činnosti ako **nepriame obete**.

Okrem toho Súdny dvor pripomína, že dotknutá smernica **ukladá** členským štátom **povinnosť** zaviesť **systém odškodňovania** obetí úmyselných násilných trestných činov, ktorý **zaručuje spravodlivé a primerané odškodnenie**. Hoci si členské štáty v tejto súvislosti ponechávajú voľnú úvahu, nemôžu sa obmedziť na odškodnenie, ktoré je vzhľadom na závažnosť následkov spáchaného trestného činu pre tieto obete čisto symbolické alebo zjavne nedostatočné.

Príspevok musí **primerane kompenzovať** utrpenie, ktorému boli vystavené obete, s cieľom prispieť k **náhrade spôsobenej majetkovej a nemajetkovej ujmy**. Okrem toho, ak dotknutý vnútroštátny systém stanovuje paušálne odškodnenie, sadzobník náhrad musí byť dostatočne podrobný, aby sa zabránilo tomu, že odškodnenie stanovené pre určitý druh násilia sa ukáže ako zjavne nedostatočné.

Súdny dvor preto rozhodol, že vnútroštátny systém, ktorý automaticky **vylučuje niektorých rodinných príslušníkov** z nároku na akékoľvek odškodnenie len z dôvodu prítomnosti iných rodinných príslušníkov, bez toho, aby sa zohľadnili iné okolnosti (akými sú najmä materiálne následky vyplývajúce pre týchto rodinných príslušníkov zo smrti dotknutej osoby zabitím alebo zo skutočnosti, že zosnulá osoba mala voči nim vyživovaciu povinnosť alebo že s ňou žili v spoločnej domácnosti), **nemôže viesť k „spravodlivému a primeranému odškodneniu“**.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdneho dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie a prípadné zhrnutie](#) rozsudku sa uverejňujú na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293.

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Zostaňte v spojení!

¹ Názov prejednávanej veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

² Taliansky systém odškodňovania obetí úmyselných násilných trestných činov totiž stanovuje, že rodičia zosnulej osoby môžu dostať odškodnenie len vtedy, ak nezanechala pozostaleho manžela alebo pozostalú manželku a deti, a súrodenci len vtedy, ak nezanechala rodičov.

³ [Smernica Rady 2004/80/ES](#) z 29. apríla 2004 o odškodňovaní obetí trestných činov.